

000845

Repertoriumnummer
2024 / 1849
Datum van uitspraak
07 maart 2024
Rolnummer
2023/EV/49

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op	op	op
€	€	€
BUR	BUR	BUR

☐ Mededeelbaar aan de
ontvanger

eindarrest

OM

Regsol

Hof van beroep
Antwerpen

Arrest

kamer B5M
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00003751002-0001-0008-01-01-1

Mr. advocaat te **in eigen**
naam en qq. curator van het faillissement **BV**, met ondernemingsnummer
met zetel te

Hiertoe aangesteld bij vonnis van thans de Ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Hasselt van 9 februari 2017.

Verzoekende partij; in persoon aanwezig;

tegen het vonnis van de ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Hasselt van 10 augustus 2022, met rolnummer A/17/00518, en F/22/00092.

1. De antecedenten en de vorderingen

Mr. werd bij vonnis van 09 februari 2017 van de toenmalige rechtbank van koophandel Antwerpen, afdeling Hasselt, aangesteld als curator over het faillissement van BVBA

Op 05 mei 2022 legde hij in het register een verzoekschrift neer tot begroting van zijn staat van erelonen en kosten.

In zijn verzoekschrift ging de curator uit van een totaal aan bruto gerealiseerde activa van 30.351,85 euro.

Hij verzocht zijn ereloon te begroten op 10.471,40 euro, rekening houdend met een correctie-coëfficiënt van 1.15, en de onkosten op 3.327,78 euro (3.247,57 euro + 80,21 euro).

De rechter-commissaris bracht hierover gunstig verslag uit.

Met het bestreden vonnis van 10 augustus 2022 oordeelde de ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Hasselt dat (i) de kosten en uitgaven van het faillissement reeds werden begroot bij vonnis van 09 september 2021 en de rechtbank hierover zijn rechtsmacht uitputte, (ii) het ereloon slechts kan worden berekend op een bedrag van 27.560,68 euro en derhalve 8.268,20 euro bedraagt, en (iii) daarop een coëfficiënt van 1.15 kan worden toegepast hetgeen het ereloon brengt op 9.508,43 euro exclusief BTW.

Aangezien reeds een provisie op het ereloon was toegekend van 6.950,15 euro heeft de rechtbank het nog te begroten saldo bepaald op 2.558,28 euro exclusief BTW.

Door de curator werd met een op 19 december 2023 neergelegd eenzijdig verzoekschrift hoger beroep aangetekend tegen het vonnis van 10 augustus 2022.

De vordering van appellant strekt ertoe het vonnis te hervormen in de mate waarin:

- de grondslag voor de berekening van zijn ereloon werd beperkt tot 27.560,68 euro
- het basis-ereloon werd beperkt tot 8.268,20 euro exclusief BTW
- het totaal ereloon na toekenning van de coëfficiënt werd beperkt tot 9.508,43 euro exclusief BTW
- het saldo ereloon werd beperkt tot 2.558,28 euro exclusief BTW en alzo de eis van appellant niet volledig gegrond werd verklaard.

De appellant vordert dat opnieuw rechtdoend:

- de grondslag voor de berekening van zijn ereloon wordt bepaald op 30.351,85 euro
- het basis-ereloon wordt bepaald op 9.105,56 euro exclusief BTW
- het totaal ereloon na toekenning van de coëfficiënt wordt bepaald op 10.471,40 euro exclusief BTW waarvan reeds 6.950,15 euro exclusief BTW begroot werd ten titel van provisie en dienvolgens het saldo ereloon te begroten op 3.521,25 euro exclusief BTW.

Alle kosten ten laste te leggen van de Belgische Staat.

Het dossier werd meegedeeld aan het Parket-Generaal dat het niet dienstig achtte advies te verlenen.

Op de zitting van het hof van 08 februari 2024 werd appellant in persoon in zijn middelen gehoord in raadkamer.

2. Beoordeling

1.

Het hoger beroep is tijdig en op regelmatige wijze ingesteld, en het is ontvankelijk.

2.

De discussie betreft het zogenaamde gewoon ereloon op de terug geïnde en gerealiseerde activa krachtens art. 4 §1 van het Koninklijk Besluit van 26 april 2018 houdende vaststelling van de regels en barema's tot bepaling van de kosten en het ereloon van de insolventiefunctionarissen.

De curator heeft zijn ereloon begroot op gerealiseerde activa ten bedrage van 30.351,85 euro, samengesteld als volgt:

-kasgeld:	90,49 euro
-bruto opbrengst onderhandse verkoop:	5.590,20 euro
-invorderingen:	21.879,99 euro
<u>-teruggave belastingen FOD Financiën art. 881216413:</u>	<u>2.791,17 euro</u>
Totaal:	30.351,85 euro

Enkel de bedragen van 90,49 euro, 5.590,20 euro en 21.879,99 euro (samen 27.560,68 euro) werden ontvangen via de faillissementsrekening.

De som van 21.879,99 euro is samengesteld uit verschillende aflossingen gedaan door een betaling gedaan door en een teruggave van vennootschapsbelasting door FOD Financiën art. 881216413 tot beloop van 208,83 euro. Volgens de curator mag op het volledige tegoed inzake vennootschapsbelasting van 3.000 euro (en niet alleen op de via de faillissementsrekening ontvangen som van 208,83 euro) ereloon worden berekend, nu de fiscus de som van 2.791,17 euro op basis van art. 334 Programmawet rechtstreeks in mindering bracht van de door haar ingediende schuldvordering hoofdens een openstaande BTW-schuld van die daardoor kwam te vervallen en is ingetrokken.

De eerste rechter oordeelde dat de belastingteruggave van 2.791,17 euro die door de fiscus niet aan de boedel werd uitgekeerd doch in het kader van de Programmawet is ingehouden en in mindering is gebracht van de schuldvordering van de fiscus geen deel uitmaakt van de berekenbasis van het ereloon van de curator, omdat het geen bedrag is dat naar aanleiding van het faillissement aan de boedel te beurt is gevallen in de zin van art. 6 §1 van het Koninklijk Besluit van 26 april 2018.

De ondernemingsrechtbank oordeelde dat het correct is dat het bedrag van 2.791,17 euro bij het openvallen van het faillissement deel uitmaakte van de activa van de gefailleerde en dus *aan de gefailleerde* te beurt viel.

Slechts door de schuldvergelijking van de fiscus (te aanzien als tweevoudig ingekorte betaling) verdween het bedrag uit het actief.

Zulks maakt volgens de eerste rechter evenwel nog niet dat het bedrag ook *aan de boedel* te beurt is gevallen, hetgeen een bijkomende en noodzakelijke voorwaarde is om te kunnen dienen als berekenbasis voor het ereloon.

De eerste rechter vervolgt dat immers roerende activa die op datum van het faillissement tot het vermogen van de gefailleerde behoren, maar die door de curator niet worden aangetroffen en dus niet kunnen worden gerealiseerd, evenmin deel uitmaken van de berekenbasis van het ereloon. Zij zijn immers niet *aan de boedel* te beurt gevallen, ofschoon zij principieel deel uitmaken van het vermogen van de gefailleerde.

Volgens de ondernemingsrechtbank geldt dit *mutatis mutandis* eveneens voor het fiscale tegoed dat wordt gecompenseerd: het bedrag behoort weliswaar tot het vermogen van de gefailleerde, maar het bedrag valt ingevolge de compensatie *niet* te beurt aan de algemene massa van de faillissementsboedel, doch slechts aan een individuele schuldeiser-separatist.

3.

Art. 6 §1, lid 1 van het Koninklijk Besluit van 26 april 2018 luidt als volgt:

“Het proportionele ereloon per schijf wordt berekend op alle bedragen die naar aanleiding van het faillissement aan de boedel te beurt vallen, daaronder begrepen de bedragen die de curator heeft geïnd en de bedragen die de vereffende activa na het faillissement hebben opgebracht.”

4.

Volgens het aanslagbiljet in de personenbelasting aanslagjaar 2017 verstuurd op 24 april 2018 had _____ recht op een teruggave van vennootschapsbelasting van 3.000 euro ingevolge in 2016 gedane voorafbetalingen, welk bedrag in principe einde juni 2018 zou worden betaald (stuk nr. 1 appellant).

Op 18 september 2018 werd door FOD Financiën hierover een schrijven gericht aan de curator die op 25 september 2018 liet weten dat de som mocht worden gestort op de faillissementsrekening (stuk nr. 2 appellant).

Op 01 oktober 2018 werd hem door FOD Financiën (slechts) het bedrag van 208,83 euro overgemaakt (stuk nr. 3 appellant).

FOD Financiën had op 03 maart 2017 een provisionele aangifte van schuldvordering voor 1 euro gedaan in het passief van het faillissement (stuk nr. 4 appellant).

Op 18 juli 2017 deed hij een samenvattende aangifte van schuldvordering hoofdens een BTW schuld van de gefailleerde voor 2.791,17 euro, intresten berekend tot op de dag voor het faillissementsvonnis inbegrepen (stuk nr. 5 appellant).

De curator verzocht aan FOD Financiën bij schrijven van 14 maart 2019 om zijn schuldvordering definitief te begroten waarop bij mail van 18 maart 2019 door _____ werd geantwoord als volgt:

“Het bevoegde team KMO laat mij weten dat er geen nieuwe vorderingen meer te verwachten vallen.

Bovendien werd artikel 500179767547 (BTW) inmiddels volledig aangezuiverd mits inhouding van artikel 881216413 (VENB).

Hiermee is onze provisionele schuldvordering zonder voorwerp en mag ze worden doorgehaald.”

5.

Op het ogenblik van de uitspraak van het faillissement op 09 februari 2017 had de gefailleerde derhalve een schuldvordering op de fiscus tot beloop van 3.000 euro ingevolge in 2016 teveel betaalde vennootschapsbelasting welk tegoed aldus tot het actief van het faillissement behoorde.

De curator leverde inspanningen om dat tegoed te innen.

De fiscus is evenwel op 01 oktober 2018 overgegaan tot schuldvergelijking voor een som van 2.791,17 euro met de eveneens van voor het faillissement daterende BTW-schuld van de vennootschap voor dat bedrag, en het saldo van 208,83 euro is op de faillissementsrekening gestort.

De fiscus was gerechtigd die beslissing te nemen met toepassing van art. 334 Programmawet van 27 december 2004, zoals -voor de hier toepasselijke versie- vervangen bij Wet van 25 december 2016 met ingang van 29 december 2016 (*B.S.*, 29 december 2016; *err.*, *B.S.*, 16 januari 2017).

De fiscale schuldvergelijking overeenkomstig die bepaling kan worden toegepast naar keuze van de bevoegde ambtenaar en vergt een beslissing.

De beslissing in die zin is genomen na de datum van het openvallen van het faillissement van zodat het volledige belastingtegoed van 3.000 euro, waarvoor de curator inspanningen leverde om het bedrag te innen, een bedrag is dat aan de boedel te beurt valt en zodoende deel uitmaakt van de berekeningsbasis voor het ereloon van de curator.

Dat een deel van dat bedrag niet werd gestort op de faillissementsrekening maar werd aangewend ter betaling van de BTW-schuld van de gefailleerde neemt niet weg dat de gehele som wordt gekwalificeerd als een bedrag dat aan de boedel te beurt valt.

Art. 6 §1, lid 1 van het Koninklijk Besluit van 26 april 2018 vereist niet dat de bedragen, op basis waarvan het proportionele ereloon wordt berekend, effectief werden betaald op de faillissementsrekening.

De schuldvergelijking die na het faillissement is doorgevoerd tot beloop van het laagste bedrag tussen twee voor het faillissement reeds effen schulden is een vorm van betaling.

Het passief van het faillissement is afgenomen met de som van 2.791,17 euro door de na het openvallen van het faillissement doorgevoerde compensatie zodat zodoende het volledige belastingtegoed van 3.000 euro te beurt is gevallen aan de faillissementsboedel. De door de eerste rechter gemaakte vergelijking met de activa van een gefailleerde die de curator niet kan aantreffen en niet kan realiseren is niet dienend en onjuist.

Ook het motief van de eerste rechter dat *“het bedrag ingevolge compensatie niet te beurt valt aan de algemene massa van de faillissementsboedel, doch slechts aan een individuele schuldeiser-separatist”* is onjuist. FOD Financiën is geen bijzonder bevoorrechte schuldeiser

doch beschikt over een algemeen voorrecht wat betreft de schulden waarop de schuldvergelijking betrekking heeft. FOD Financiën is bij de fiscale schuldvergelijking niet opgetreden als separatist.

6.

Het verzoek tot begroting van zijn ereloon door de curator ging terecht uit van een berekeningsbasis van 30.351,85 euro waarop het basis-ereloon door hem correct werd berekend op 9.105,56 euro exclusief BTW, zijnde na toekenning van de coëfficiënt van 1.15 een totaal van 10.471,40 euro exclusief BTW waarvan reeds 6.950,15 euro exclusief BTW begroot werd ten titel van provisie, zodat het saldo ereloon wordt begroot op 3.521,25 euro exclusief BTW.

Het hoger beroep is gegrond.

Er zijn geen gerechtskosten te vereffenen behoudens de 24 euro bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de Juridische Tweedelijnsbijstand die lastens appellant blijft.

3. Beslissing

Het hof beslist bij arrest op eenzijdig verzoekschrift.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der taal in gerechtszaken.

Het hof verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond.

Het hof wijzigt het bestreden vonnis en begroot het ereloon van Mr. _____ curator van het faillissement van _____ op 10.471,40 euro exclusief BTW, waarvan reeds 6.950,15 euro exclusief BTW begroot werd ten titel van provisie, zodat het saldo ereloon wordt begroot op 3.521,25 euro exclusief BTW.

Het hof laat de kosten van het hoger beroep ten laste van appellant doch zegt voor recht dat er geen rolrechten in hoger beroep verschuldigd zijn met toepassing van art. 279 lid 1, 4^e Wetboek der registratie-, hypotheek en griffierechten.

Het hof zegt voor recht dat de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de Juridische Tweedelijnsbijstand definitief verworven is door het fonds en ten laste blijft van appellant.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 07 maart 2024 door

Raadsheer

Raadsheer

Raadsheer

Griffier

